

VIDENSKAB OG PRAKSIS | AKADEMISKE AFHANDLINGER

> AKADEMISKE AFHANDLINGER

Læge Mogens Erik Kappel:

Immunological and hormonal responses to hyperthermia

With special reference to the role of stress hormones in mediating hyperthermia-induced immunomodulation

Denne doktordisputats er baseret på ni internationalt publicerede artikler og en sammenfattende oversigt. Studierne er udført på H:S Rigshospitalet, Epidemiafdelingen og The Copenhagen Muscle Research Centre.

Formålet med de foreliggende studier er at teste hypotesen at forhøjet legemstemperatur, som det ses ved infektioner, påvirker menneskets immunsystem, og at denne effekt kunne være medieret via påvirkning af neuroendokrinologiske parametre.

Feber og hypertermi er to patogenetisk forskellige tilstande der som fælles komponent har den forhøjede legemstemperatur. Med henblik på hypotesetestning er hypertermi *in vivo* valgt som en model til at påføre raske forsøgspersoner en forhøjet temperatur. Endvidere afprøves hypotesen at forhøjet temperatur *in vitro* modulerer kroppens cellulære immunsystem.

Hypertermi *in vitro* har stimulerende og hæmmende effekter på flere af blodets immunkompetente celler. Hovedvægten i afhandlingen er lagt på *in vivo*-studier hvor raske forsøgspersoner helkropsopvarmes, ved passivt ophold i 39,5°C varmt vand i to timer, hvorved deres kropstemperatur stiger til 39,5°C. *In vivo* hypertermi inducerer en redistributition af blodets immunkompetente celler og en samtidig stigning i plasmakoncentrationen af en række stresshormoner. Katekolamin og cortisolniveauerne blev fordoblet, β -endorfin og væksthormonkoncentrationerne steg henholdsvis 4-fold og mere end 25-fold.

In vivo-effekten af disse hormoner på immunologiske parametre blev undersøgt ved selektiv indgift til raske forsøgspersoner.

Infusion af adrenalin, men ikke noradrenalin, kunne efterligne den hypertermiinducedede stigning i aktiviteten og koncentrationen af NK-cell. Derimod havde β -receptor-blokade under *in vivo*-hypertermi ingen indflydelse på disse NK-celle-parametre.

Glukokortikoiders immunmodulerende effekt viser sig i infusionsstudier med et efterslæb på mindst to timer, og derved kan cortisol medvirke til den neutrocytose og lymfocytopeni som observeres to timer efter afsluttet varmtvandsimmersion.

Blokade af receptorer for β -endorfiner med naloxon under samtidig helkropsopvarmning medførte ingen ændret immunaktivitet.

Blokade af væksthormonfrigørelsen under *in vivo*-hypertermi reducerede mobiliseringen af granulocyter til blodet.

Dette sammenholdt med væksthormons evne til at inducere neutrocytose ved infusion, indikerer en central rolle for væksthormon i rekrutteringen af granulocyter under hypertermi.

Det konkluderes, at forhøjet kropstemperatur, vurderet ud fra *in vivo*-hypertermi, har en udtalt immunmodulerende effekt, og at denne delvist kan tilskrives ændrede plasmakoncentrationer af et eller flere stresshormoner. Endvidere *in vitro* en stimulerende eller hæmmende effekt på visse komponenter af kroppens immunsystem.

Forf.s adresse: Thorsgade 53, 1. th., DK-2200 København N.
E-mail: kappel@dadlnet.dk
Forsvaret finder sted den 7. april 2004, kl. 14.00, i Henrik Dam Auditoriet, Panum Instituttet, Blegdamsvej 3, København.
Opponenter: Else Tønnesen og Michael Kjær.
Vejleder: Bente Karlund Pedersen.

Cand.pharm. Karen Husted Adams:

The *in vivo* brain distribution of serotonin 5-HT_{2A}-receptors in healthy subjects and in patients with obsessive-compulsive disorder: a positron emission study with [¹⁸F]-altanserin

Ph.d.-projektet er udført ved Neurobiologisk Forskningsenhed på H:S Rigshospitalet, og er baseret på *in vivo*-billed dannelse af hjernens serotonerge 5-HT_{2A}-receptorer hos raske personer og patienter med obsessiv kompulsiv sygdom (OCD). Der blev anvendt positronemissionstomografi (PET) med [¹⁸F]-altanserin som tracer og magnetisk resonans (MR)-billed dannelse.

I studiet indgik 52 raske forsøgspersoner med et aldersinterval fra 21 til 79 år – og korrelationer blev undersøgt mellem specifik [¹⁸F]-altanserin-binding (DV₃) og fysiologiske, demografiske og personlighedsdata.

Hos raske forsøgspersoner fandtes den cerebrale distribution af [¹⁸F]-altanserin at stemme overens med publicerede humane post mortem-data for 5-HT_{2A}-receptorer. [¹⁸F]-altanserin-bindingen viste sig uafhængig af køn, men afhængig af alder. Således fandtes der en positiv korrelation mellem alder og DV₃ i cerebellum samt en negativ korrelation mellem alder og DV₃ i kortikale regioner svarende til et 6%-tab af 5-HT_{2A}-receptorer pr. dekade. Desuden blev der fundet en korrelation mellem neurotiske personlighedstræk og DV₃ for [¹⁸F]-altanserin i superiore/mediale frontal cortex og orbito-frontal cortex.

I studiet indgik desuden 15 ikkebehandlede OCD-patienter, hvoraf 11 blev genundersøgt efter succesfuld behandling med SSRI. Hos de ubehandlede patienter fandtes en signifikant højere 5-HT_{2A}-receptor-binding bilateralt i nucleus caudatus i forhold til køns- og aldersmatchede raske personer. Behandling med SSRI normaliserede ikke denne forøgelse.